

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9Csp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119464415
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:6119464415.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: W. M. F., F.E..D., so sídlom P. X, XXX XX V., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5 Bratislava, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušník, proti žalovanému: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. E. Š. XXXX/XX O. K., zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 2.936,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 13,61 eur s prevyšujúcim úrokom z omeškania **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.922,55 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3.080,83 EUR od 11.12.2018 do 20.12.2018, 5,00 % ročne zo sumy 3.061,16 EUR od 21.12.2018 do 21.01.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3.045,40 EUR od 22.01.2019 do 25.02.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3.034,53 EUR od 26.02.2019 do 25.03.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3.024,95 EUR od 26.03.2019 do 06.05.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3.012,80 EUR od 07.05.2019 do 23.05.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3.000,65 EUR od 24.05.2019 do 24.06.2019, 5,00 % ročne zo sumy 2.987,85 EUR od 25.06.2019 do 05.09.2019, 5,00 % ročne zo sumy 2.975,57 EUR od 06.09.2019 do 30.09.2019, 5,00 % ročne zo sumy 2.963,29 EUR od 01.10.2019 do 13.11.2019, 5,00 % ročne zo sumy 2.951,01 EUR od 14.11.2019 do 06.12.2019, 5,00 % ročne zo sumy 2.936,16 EUR od 07.12.2019 do 13.01.2020, 5,00 % ročne zo sumy 2.922,55 EUR od 14.01.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.03.2020, prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.936,16 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že medzi právnym predchodcom žalobcu Československou obchodnou bankou a.s. so sídlom v Bratislava, ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 21.12.2007 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty č. 002626522R, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu na čerpanie peňažných prostriedkov a podmienky čerpania splácania peňažných prostriedkov a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v samotnej zmluve a vo VOP podmienkach. Žalobca odôvodňoval uzavretie predmetnej zmluvy o úvere podľa ustanovení §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, zákona č.

258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov resp. Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a preto právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 22.07.2017 oznámil žalovanému, že dňom 20.07.2017 vyhlásil celý úver za splatný.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej v súlade s ust. § 524 a nasl. OZ zo dňa 10.12.2018 postupca - právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka a.s. so sídlom Bratislava postúpil pohľadávku žalovaného na žalobcu.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4.443,72 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.080,83 eur, z riadneho úroku vo výške 942,32 eur, úroku z omeškania vo výške 420,57 eur.

Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonal úhrady spolu vo výške 144,67 eur a z týchto dôvodov žalobca trval na zaplatení sumy 2936,16 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.936,16 eur, zvyšnej časti dlžnej sumy vo výške 1.362,89 eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 942,32 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 420,57 eur, čo si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa ust. § 517 odsek 2 OZ v spojitosti s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. s tým, že pôvodne si uplatnil 8 % ročný úrok z omeškania, ktorý na poslednom pojednávaní zmenil a navrhol ho priznať vo výške 5 % od 11.12.2018 až do 14.01.2020 od splatnosti jednotlivých nezaplatených splátok úveru.

Právnym predchodcom žalobcu bol žalovanému poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru, a to revolvingový úver. Tento typ úveru je typický tým, že dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu.

2. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.05.2020 uviedol, že berie späť žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 13,61 eur s prevyšujúcim úrokom z omeškania, ktorý bližšie nešpecifikoval a žiadal to v takomto znení uviesť vo výroku a v tejto časti navrhol, aby súd konanie zastavil.

Súd konanie preto v tejto časti podľa § 144 a § 145 odsek 2 C.S.P. zastavil.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz dňa 09.01.2020 sp. zn. 2Up/1925/2019 a vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 2.936,16 eur s príslušenstvom a titulom náhrady trov konania k zaplateniu sumy vo výške 523,63 eur, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením. Platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, lebo v zákonnej lehote podal voči nemu žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnení návrh v celom rozsahu a namietal, že žalobca nepredložil žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 21.12.2007, z ktorej by bolo zrejmé, v akej výške a s akými náležitosťami žiadal žalovaný poskytnúť revolvingový úver, iba Oznámenie o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 21.12.2007. Mal za to, že žalobca nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru podľa § 44 odsek 2 OZ.

Zmluvu preto považoval za neplatnú a zmluvné strany boli povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 odsek 1 a nasl. OZ. Vzniesol námietku premičania vzhľadom na to, že posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca bolo realizované viac ako 3 roky spätne od podania žalobného návrhu.

Namietal výšku RPMN s odôvodnením, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a nestačí len uvedenie jeho výšky. Mal za to, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba a nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN.

Namietal, že žalobca resp. právny predchodca žalobcu nepreukázal podľa § 7 odsek 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, bonitu klienta a že ju neskúmal a neposúdil s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ nebola splnená podmienka skúmania bonity klienta, mal za to, že je možné považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 odsek 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

Namietal zo strany žalobcu, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 odsek 9 a § 565 OZ, nakoľko žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 odsek 9, spolu s doručenkou.

Namietal, že právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu nezosplatnený tzv. živý úver, a preto nebola splnená podmienka, podľa ktorej možno postúpiť len zosplatnený dlh a z tohto dôvodu namietal v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

4. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 05.02.2020 doručil odpor žalovaného žalobcovi, s výzvou aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v súlade s § 14 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

5. Právny zástupca žalobcu sa písomne vyjadril k podanému odporu žalovaného a uviedol, že čo sa týka jeho námietky, že nie sú uvedené v zmluve všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, v danom prípade vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať RPMN spojenú s revolvingovým úverom. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR, z ktorej vyplýva, že v prípade revolvingového úveru nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu. Neuvedenie konkrétnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere, vzhľadom na charakter tohto úveru, nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na Vyhlášku MF SR č. 620/2007 Z. z., ktorá sa viaže zákonom o spotrebiteľských úveroch, lebo ho vykonáva, a ktorou sa ustanovoval vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je vo vysvetlivkách v položke 3C uvedené: „Uvádza sa hodnota RPMN pre ponúkaný spotrebiteľský úver, vyčíslená na základe ponuky veriteľa, alebo požiadaviek spotrebiteľa. Pri spotrebiteľskom úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru), pri ktorom nie je možné určiť RPMN sa riadok nevyplní. Je tak zrejmé, že uvedenie indikatívneho výpočtu RPMN je dlhodobo v SR akceptované.“

K námietke žalovaného, že právny predchodca žalobcu neskúmal bonitu žalovaného pred uzavretím zmluvy uviedol, že žiadosť o kreditnú kartu sa limitom 497,90 eur bola zadaná s akciou kreditnej karty k hypotekárnemu úveru a táto akcia v tom čase bola u právneho predchodcu žalobcu dlhodobá kampaň a benefit pre klientov s novým hypotekárnym úverom v ČSOB. Pokiaľ mal klient v ČSOB schválený hypotekárny úver, klientský pracovník mohol ponúknuť ponuky kreditnej karty k hypotekárnemu úveru s určitým fixným resp. maximálnym limitom. Preto bonita žalovaného bola skúmaná pri poskytovaní hypotekárneho úveru.

Čo sa týka námietky žalovaného, že právny predchodca žalobcu nedodrжал postup a splnenie podmienok podľa § 92 odsek 8 zákona o bankách č. 438/2001 Z. z. v platnom znení, uviedol, že aj táto podmienka bola zo strany banky splnená a právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu riadne zosplatnený dlh, nakoľko žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň žalobca mal preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvami zo dňa 01.03.2017, 24.03.2017, 10.04.2017, 10.05.2017. Napokon preukázal aj doručenie Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2017 kópiou doručky, ktorú pripojil k tomuto oznámeniu, a ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému napriek tomu, že na doručke je podpis matky žalovaného. Na základe týchto dôkazov žalobca považoval za nesporné, že v konaní preukázal, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čím bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 odsek 8 zákona o bankách, ani k porušeniu bankového tajomstva. Dôvodil tým, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Uviedol, že zastáva názor že ust. § 92 odsek 8 zákona o bankách, nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky.

K vznesenej námietke premlčania uviedol, že má za to, že tento nárok nie je premlčaný, lebo je potrebné vychádzať z posledného čerpania kreditnej karty, ktoré bolo vykonané v lehote dlhšej ako 3 roky pred podaním žaloby. Pôvodný veriteľ vyhlásil splatnosť úveru dňa 22.07.2017 a žaloba bola podaná na súde dňa 13.12.2019 (Okresný súd Banská Bystrica) teda v lehote 3 roky pred podaním žaloby, a preto premlčaciu dobu je potrebné počítať s ust. § 101 OZ.

6. Právny zástupca žalovaného sa vyjadril k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu k odporu ako aj k predloženým listinným dôkazom a to podaním zo dňa 02.06.2020, doručeným elektronicky súdu dňa 03.06.2020, v ktorom uviedol, že zo strany žalobcu predložená zmluva o vydaní a používaní kreditnej ČSOB karty predstavuje rámcovú zmluvu, na základe ktorej sa strany dohodli, že žalovanému bude vydaná kreditná karta, avšak z tejto zmluvy nie je zrejmé s akými náležitosťami § 4 odsek 2 zákona č. 258/2001 Z. z. bude revolvingový úver poskytnutý. Mal za to, že táto zmluva nespĺňa ani základné náležitosti zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka, a preto ide o neplatný právny úkon. Poukázal

na to, že na dokumente označenom ako „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 21.12.2007“ žalovaný len potvrdil prevzatie uvedeného dokumentu a žalobca nepredložil samotnú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 21.12.2007. Uviedol, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie ktoré sa vzťahujú na poskytnutý úver. Navrhoval žalobu zamietnuť a v prípade úspechu uznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalobcovi.

7. Dňa 08.06.2020 súd pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu podľa § 180 C.S.P., ktorý svoju neúčast' konkrétne na toto pojednávanie neospravedlnil ani žiadnym spôsobom nepožiadal súd o odročenie pojednávania, predchádzajúcim elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.04.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a písomne sa vyjadril k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu.

8. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi a to: žalobou, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2018, doplňujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok zo dňa 06.12.2018, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 21.12.2007, zmluvou o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty zo dňa 21.12.2007, oznámením o predčasnej splatnosti úveru, kópiou doručky k tomuto oznámeniu, všeobecnými obchodnými podmienkami ČSOB, podmienkami pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, sadzobníkom, upomienkou, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky a opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky právneho predchodcu žalobcu, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky a doručenkou k poslednej výzve, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, platobným rozkazom, odporom, vyjadrením žalobcu k odporu, postúpením vecí z upomínacieho súdu, ďalším vyjadrením práv. zást. žalobcu, posledným vyjadrením žalobcu ako aj čiastočným späťvzatím žaloby a výpisom z kartového úverového rámca, a zistil tento skutkový a právny stav:

9. Právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe a na všetkých písomných podaniach, ktoré doručil do súdneho spisu a ktorými reagoval na odpor a na jeho námietky. Navrhoval žalobe vyhovieť po čiastočnom späťvzatí, v sume 13,61 eur s prevyšujúcim úrokom z omeškania a mal za to, že doložil všetky potrebné listinné dôkazy, ktoré odôvodňujú nárok žalobcu a to Zmluvu o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty zo dňa 21.12.2007, ako aj Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 002626522R zo dňa 21.12.2007, ktorá obsahuje všetky náležitosti, ktoré vyžaduje revolvingový úver. Listinný dôkaz a to žiadosť žalovaného o poskytnutie hypotekárneho úveru podľa ktorého právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného ako aj žiadosť o zmenu úveru zo dňa 17.09.2013, podľa ktorej právny predchodca žalobcu vyhovel žalovanému ohľadom zmeny výšky úverového limitu s účinnosťou odo dňa 17.09.2013 na sumu 3.000,- eur mesačne a poukázal aj na ďalšie listinné dôkazy, ktoré namietal žalovaný v odpore a ktoré predložil ako prílohy so žalobou. Poukázal na to, že sa vyjadril písomne vo svojich podaniach ku všetkým námietkam žalovaného na ktoré poukázal v odpore a považoval ich za dostatočne rozsiahle a vyčerpávajúce. Čo sa týka zákonných úrokov z omeškania, tieto si pôvodne uplatnil vo výške 8 % ročne s poukazom na to, že zmluvu uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným v roku 2007, ale vzhľadom k tomu, že si uplatňuje zákonný úrok z omeškania od jednotlivých splátok, ktorými sa dostal žalovaný do omeškania od 11.12.2018, a preto navrhoval priznať zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z každej jednej zameškanej splátky. Z týchto dôvodov navrhoval žalobe vo zvyšnej časti vyhovieť v celom rozsahu a v prípade úspechu priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému.

10. Vykonaným dokazovaním a to predloženými listinnými dôkazmi žalobcom, bolo súdu nesporne preukázané, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000731 zo dňa 10.12.2018, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Československá obchodná banka a.s. so sídlom Bratislava ako postupca, postúpil podľa § 524 OZ, pohľadávku žalovaného na spoločnosť žalobcu ako postupníka, súčasťou tejto zmluvy bola Doplnujúca zmluva k postúpenej pohľadávke zo dňa 10.12.2018, ktorá riešila postúpenie pohľadávok č. 21851000731. Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu ňou postúpil konkrétnu pohľadávku žalovaného.
- Zmluvou o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty zo dňa 21.12.2007 žalobca preukázal, že zmluvu pod č. R002626522 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným podľa ust. §§ 497 až 507 OZ, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli na tom, že ČSOB banka na základe zmluvy vydá držiteľovi, teda žalovanému platobnú kreditnú kartu. Zmluvu podpísali zmluvné strany.

- Oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 002626522R, žalobca preukázal, že týmto oznámením ČSOB banka žalovanému oznámila, že na základe jeho žiadosti o ČSOB kreditnú kartu zo dňa 21.12.2007, v ktorej žalovaný žiadal o poskytnutie úveru 15.000,- Sk s čerpaním od 21.12.2007 a dňom splatnosti vždy 20. v mesiaci, mu ČSOB banka poskytla úver ku kreditnej karte do výšky úverového limitu 15.000,- Sk t.j. 497,90 eur. Okrem toho toto oznámenie obsahuje aj ďalšie údaje identifikujúce úver a to že je možné ho čerpať dňom 21.12.2007, s dňom splatnosti vždy 20. v mesiaci, s otvorením úverového účtu, ku ktorému boli určené: úroková sadzba 18,50 % p. a., debetná úroková sadzba 30 % p. a., sadzby z úrokov z omeškania 15 % p. a.
- Žiadosťou o ČSOB kreditnú kartu žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím kreditnej karty a zmluvy o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty zisťoval bonitu a príjmy žalovaného ako dlžníka, z ktorej žiadosti sú evidentné všetky údaje týkajúce sa čistého mesačného príjmu, mesačnej výšky splátok, zostatkom nesplatených pôžičiek, zamestnávateľa a ďalších identifikačných údajov žalovaného a žiadosťou o zmenu úveru ku kreditnej karte zo dňa 17.09.2013 žalobca preukázal, že žalovaný požiadal v roku 2013 o zmenu výšky úverového limitu ku kreditnej karte, s účinnosťou odo dňa 17.09.2013, na úverový limit 3.000,- eur, ktoré oznámenie o zmene úveru žalovaný podpísal a v žiadosti bola opätovne skúmaná bonita žalovaného a ďalšie identifikačné údaje, zamestnávateľ a čistý príjem.
- Upomienkou zo dňa 01.03.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému že dňa 20.02.2017 nebola uhradená splátka kreditnej karty a bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu, aby čiastku vo výške 221,50 eur zaplatil najneskôr do 06.03.2017.
- Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 24.03.2017, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému že do 23.03.2017 nebol uhradený jeho záväzok vyplývajúci zo zmluvy zo dňa 21.12.2017 a bol vyzvaný aby dlžnú sumu 418,71 eur bezodkladne uhradil na účet právneho predchodcu žalobcu.
- Opakovanou výzvou o zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 10.04.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 30.04.2017 má dlh 420,24 eur a bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu, aby túto sumu bezodkladne uhradil na č. účtu, v opačnom prípade banka vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný.
- Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 10.05.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, k zaplateniu omeškaných splátok ku dňu 09.05.2017, ktorá predstavovala 679,34 eur vrátane prísľušenstva s tým, že v opačnom prípade banka vyhlási úver za splatný a následne bude žalovaný vyzvaný na zaplatenie celého dlhu. Túto výzvu žalobca preukázal, že si žalovaný prevzal osobne do vlastných rúk dňa 12.05.2017.
- Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že naďalej je v omeškaní s plnením svojich záväzkov zo zmluvy č. 002626522R zo dňa 21.12.2007, a preto ČSOB vyhlásila celý úver dňom 20.07.2017 za splatný. Zároveň bol žalovaný vyzvaný právnym predchodcom žalobcu na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorý činil 3.363,08 eur na účet ČSOB. Žalobca preukázal, že toto oznámenie bolo doručované žalovanému a prevzala ho jeho matka dňa 26.07.2017.
- Všeobecnými obchodnými podmienkami ČSOB a Podmienkami pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty právny predchodca žalobcu poukázal na postup, akým sa banka riadi pri poskytovaní úverov z kreditnej platobnej karty na základe Zmluvy o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty, ako aj Sadzobníkom pre fyzické osoby občanov, z ktorého sú preukázané poplatky za jednotlivé služby, bežné účty, kreditné karty, ktoré banka poskytuje a ostatné poplatky.
- Oznámením o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že spoločnosť ČSOB, a.s. k 12.12.2018 postúpila svoju pohľadávku zo Zmluvy o kreditnej karte č. 002626522R zo dňa 21.12.2007 na postupcu - spoločnosť žalobcu, a že v budúcnosti sa veriteľom žalovaného z vyššie uvedenej zmluvy stáva žalobca.
- Pokusom o zmier zo dňa 27.11.2019 žalobca preukázal, že prostr. právneho zástupcu vyzval žalovaného na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy vo výške 4.555,44 eur, ktorá pozostávala z neuhradeného úveru 2.951,01 eur, zákonného úroku 241,54 eur, riadneho úroku 942,32, úroku z omeškania 420,57 eur tak, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 07.12.2019 na účet uvedený v tomto pokuse, v opačnom prípade právny predchodca žalobcu pristúpi k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou.
- Podacím hárkom z č. I. 41 žalobca preukázal, že ju doručoval žalovanému prostr. poštového úradu.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd dospel k nasledovnému názoru a záveru veci:

12. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 odsek 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

14. Podľa § 330 odsek 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

15. Podľa § 407 odsek 2 Obchodného zákonníka, platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia.

16. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do 1 mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

17. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. odsek 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

odsek 3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

odsek 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a pri plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ustanovenia § 53 odsek 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako pätnásť dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky.

20. Podľa ust. § 100 odsek 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa ust. § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa ust. § 98 odsek 2 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, v znení platných predpisov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa ust. § 1 odsek 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d), e) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

26. Podľa ust. § 3 odsek 6, 7, 8 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov,

odsek 6) pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

odsek 7) ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>.

odsek 8) počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

27. Podľa ust. § 4 odsek 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná,

odsek 2) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

odsek 3) zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>.

odsek 4) pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

odsek 5) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

odsek 6) veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

odsek 7) ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenu alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

odsek 8) veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

28. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný, bezpochyby preukázaný a námietky žalovaného súd vyhodnotil ako nedôvodné, keď došlo k zjavnému porušeniu zmluvných podmienok Zmluvy o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty zo dňa 21.12.2007 a Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 21.12.2007, zo strany žalovaného, ktorý prestal platiť riadne a včas splátky úverového limitu a dostal sa do omeškania.

30. Zmluva o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty zo dňa 21.12.2007 a Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 21.12.2007 je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou podľa zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis, s poukazom na ust. § 879f odsek 3,4 OZ. Súd teda vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj zákona č. 129/2010 Z. z.

31. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch ako jedna z kategórií spotrebiteľských zmlúv ex offa podliehajú kontrole, či plnenia, ktorých sa veritelia od spotrebiteľov domáhajú, ich neuplatňujú na základe neprijateľných podmienok popr. neplatne dohodnutých dojednaní a teda celkové plnenie spotrebiteľa je potrebné vždy posúdiť s rozsahom nároku, aký dodávateľovi podľa doložených dôkazných prostriedkov svedčí. V každom prípade je potrebné skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo musí súd skúmať ex offa. V danom prípade bolo preukázané, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli strany sporu, nakoľko ju žalobca uzatváral ako dodávateľ (§ 52 odsek 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 odsek 4 OZ). Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzatvorila. Žalovaný ako spotrebiteľ pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§54 OZ). Ochrana, ktorú Občiansky zákonník spotrebiteľom poskytuje, umožňuje súdu ex offa preskúmať spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok aj vtedy, ak spotrebiteľ neprijateľný charakter zmluvných podmienok nenamieta, pretože buď nepozná svoje práva, alebo si ich z rôznych dôvodov neuplatňuje. V ust. § 54 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zákonodarca zakotvil, že zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Na základe vykonaného dokazovania súd podrobil Zmluvu a Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte súdnej kontrole ex offa, vzhľadom na to, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a podrobne sa zaoberal jednotlivými námietkami uvedenými žalovaným v odpore. Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 zák. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Žalobca predložil písomnú formu Zmluvy o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty z 21.12.2007, ako aj s tým súvisiace Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 002626522R. Žalovaný v písomne podanom odpore namieta, že právny predchodca žalobcu a teda žalobca nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru podľa § 44 odsek 2 OZ. Súd s touto námietkou nesúhlasil a vyhodnotil ju ako nedôvodnú, okrem toho, že žalovaný namieta, že žalobca nepredložil k Oznámeniu o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 21.12.2007 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, z ktorej by bolo zrejmé, v akej výške a s akými náležitosťami žalovaný žiadal poskytnúť revolvingový úver. Žalobca okrem predložených listinných dôkazov predložil aj žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (č. I. 138 - 141), z ktorej žiadosti je evidentné, že právny predchodca žalobcu kreditnú kartu poskytol žalovanému v rámci kampane pre klientov s novým hypotekárnym úverom v ČSOB, lebo keď mal klient v ČSOB schválený hypotekárny úver, klientský pracovník mohol ponúknuť ponuku kreditnej karty k hypotekárnemu úveru s určitým fixným alebo maximálnym limitom. Preukázal, že bonita žalovaného bola skúmaná pri poskytovaní hypotekárneho úveru a z predmetnej žiadosti z 18.12.2007 je evidentné, že žiadosť sa vzťahovala ku kreditnej karte, k typu úveru: revolving s úverovým limitom 15.000,-Sk, 497,90 eur a bol skúmaný príjem žalovaného ako dlžníka ako aj zamestnávateľ a tiež ďalšie záväzky, ktoré mal žalovaný poskytnuté, a to hypotekárny úver vo výške 600.000,-Sk. Žiadosťou o zmenu úveru zo dňa 17.09.2013 žalobca preukázal, že právny predchodca na žiadosť žalovaného vykonal zmenu výšky úverového limitu ku kreditnej karte, s účinnosťou odo dňa 17.09.2013 na úverový limit 3.000,- eur. O tomto úkone svedčí Predloženie dôkazu zo strany žalobcu Oznámenie o zmene úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 006105892R. Predmetnú žiadosť ako aj oznámenie strany sporu podpísali. Okrem toho v Oznámení o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 002626522R zo dňa 21.12.2007 právny predchodca žalobcu splnil podmienku uvedenú v ust. § 3 odsek 6 písm. a), b), c) zák. č. 258/2001 Z. z., keď v tomto Oznámení vzhľadom k tomu, že sa jednalo o poskytnutie revolvingového úveru, teda úveru formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte, a ak nemožno určiť RPMN, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite písm. a) odsek 6 § 3, ten bol stanovený v predmetnom Oznámení vo výške 15.000,-Sk, 497,90 eur s tým, že úver je možné čerpať začínajúc dňom 21.12.2007 s dňom splatnosti vždy k 20. dňu v mesiaci, že mal žalovaný otvorený úverový účet s číslom 4005819355/7500 dňa 21.12.2007, podľa písmena b) odseku 6 § 3, mal stanovenú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,50 % p. a., debetnú úrokovú sadzbu vo výške

30 % p. a. a sadzbu úrokov z omeškania vo výške 15 % p. a. V Zmluve o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty je zároveň splnená podmienka podľa písm. c) odseku 6 § 3 a to spôsob ukončenia resp. zániku zmluvy, konkrétne v článku III.

33. K námietke žalovaného ohľadom nesplnenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu podľa § 7 odsek 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, že právny predchodca žalobcu neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, lebo právny predchodca žalobcu bonitu žalovaného riadne a s odbornou starostlivosťou skúmal a preukázal pri poskytovaní hypotekárneho úveru a okrem toho tak, ako už súd vyššie uviedol v údajoch o žiadosti zo dňa 21.12.2007 a takisto pri žiadosti žalovaného o zmenu úverového limitu zo dňa 17.09.2013, s poukazom na odôvodnenie bodu 29.

34. Žalovaný namietal, že zmluva neobsahuje a neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov. K tejto námietke žalovaného súd konštatuje že podľa ust. § 4, odsek 2, písm. g), zák. č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, okrem všeobecných náležitostí musí zmluva obsahovať RPMN, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, avšak vzhľadom na povahu úveru, že sa jedná o revolving, nie je možné vopred vypočítať RPMN spojenú s revolvingovým úverom. Oznámenie o poskytnutí úveru zo dňa 21.12.2007 však obsahuje a splňa podmienky § 3 odsek 6 písm. a), b), c), zák. č. 258/2001 Z. z, tak ako to súd už vyššie uviedol, lebo pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o podmienkach, ktoré uvádza § 3 odsek 6 zákona. Okrem toho je ustálené rozhodovacou praxou všeobecných súdov SR, že v prípade revolvingového úveru nie je dosť dobre možné RPMN v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu. Ide o právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27.01.2011, ktorý jednoznačne uviedol, že ...“nie vždy je možné údaj o RPMN uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami. Krajský súd ďalej uvádza, že revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu.“ Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/94/2013 zo dňa 10.12.2013 zastáva názor, že „neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter revolvingového úveru, nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o revolvingovom úvere je možné uviesť akúsi „vzorovú“ RPMN, ktorá by bola vypočítaná podľa „ideálnych podmienok“, pričom konkrétna RPMN potom závisí od ním zvoleného spôsobu čerpania úverového rámca.“ Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/26/2016 zo dňa 26.05.2016 sa jednoznačne vyjadril, že „žalobca poukázal na absenciu údajov o RPMN, čo súd vyhodnotil, že neuvedenie konkrétnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter tohto úveru nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov“. S poukazom na takto ustálenú rozhodovaciu prax súdov SR je možné vyvodiť taký záver, že revolvingový úver, o ktorý ide aj v tomto konaní je typický tým, že ho veriteľ dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dĺžnik stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplatný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už nie je dobre možné v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch 258/2001 Z. z. preto aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN. Indikatívny výpočet RPMN, na ktorý poukázal vo svojich ustanoveniach zákon o spotrebiteľských úveroch sa nachádza v Cenníku, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy. Z týchto dôvodov sa súd nestotožnil s touto námietkou žalovaného. Mal za to, že žalobca túto preukázal v súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

35. K námietke žalovaného, že neboli splnené podmienky podľa ust. § 92 odsek 8 zákona o bankách, súd vyhodnotil opäť ako nedôvodnú, lebo žalobca preukázal prostredníctvom listinných dôkazov právneho predchodcu žalobcu, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a to upomienkou zo dňa 01.03.2017, keď mu právny predchodca žalobcu oznámil že dňa 21.02.2017 nebola uhradená splátka kreditnej karty a bol prvýkrát vyzvaný, aby ju zaplatil najneskôr do 06.03.2017. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 24.03.2017, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 418,71 eur, ktorú vyčíslil ku dňu 23.03.2017 tak, aby ju uhradil bezodkladne na účet banky a následne Opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 10.04.2017 bol upozornený že ku dňu 09.04.2017 predstavuje dlh

vyplývajúci zo zmluvy zo dňa 21.12.2007 sumu 420,24 eur a tiež bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu, že pokiaľ túto sumu bezodkladne neuhradí, banka vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neplnil dobrovoľne po týchto písomných upomienkach a výzvach, právny predchodca žalobcu Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2017 vyhlásil celý úver dňom 20.07.2017 za splatný a vyzval žalovaného na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorú ku dňu 21.07.2017 predstavoval sumu 3.363,08 eur. Zároveň preukázal, že Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zaslal žalovanému a toto oznámenie si prevzala matka žalovaného do vlastných rúk, nakoľko išlo o doručenie doporučenej zásielky, čím právny predchodca žalobcu preukázal, že zásielku doručil do dispozičnej sféry žalovaného, pretože nebolo jeho povinnosťou skúmať, či je jeho matka splnomocnená na preberanie doporučených zásielok za žalovaného. Ustanovenie § 92 odseku 8 zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo žalobca preukázal vyššie zdôvodnenými výzvami a upomienkou právneho predchodcu žalobcu, a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku, čo žalobca tiež v konaní preukázal. Žalobca k výzve a vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru predložil aj doručenky od žalovaného, čím preukázal splnenie svojej povinnosti. Týmto žalobca nesporne preukázal, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a preukázal, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 odsek 8 zákona o bankách.

36. Čo sa týka námietky žalovaného, že právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu nezosplatený tzv. živý úver, a preto nebola splnená podmienka, podľa ktorej možno postúpiť na postupníka len zosplatený dlh, sa súd s touto námietkou nestotožňuje a nepovažuje ju zo strany žalovaného za dôvodnú a preukázanú. Naopak žalobca v konaní preukázal, že predložil platné Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky (č. l. 40) s tým, že relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. K takémuto záveru súd dospel s odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov SR, a to rozsudok NS SR zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co 387/2015 zo dňa 04.05.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015 sp. zn. 8Co 564/2015, podľa ktorého „odvolací súd sa nestotožnil ani s konštatovaním okresného súdu o potrebe preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej a zmluvy, ktorou mala byť predmetná pohľadávka postúpená. Poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 210/2001 z 11.06.2003 (R119/2003) relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku, resp. platnosť zmluvy o postúpení“, uznesenie KS v Nitre zo dňa 22.06.2014 sp. zn. 9Co 133/2013.

Súd z predloženého dôkazu a to písomného oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018 mal za to, že žalobca v konaní preukázal aktívnu legitimáciu a z tohto dôvodu má súd za to, že aj prípadné porušenie povinností vyplývajúce z § 92 odsek 8 zákona o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 odsek 8 zákona o bankách nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 odsek 1 zákona o bankách. V spojitosti s týmto názorom súd poukazuje, na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., publikovanom v časopise: Súkromné právo č. 1/2015, ktorý uviedol, že účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Predmetné ust. § 92 odsek 8 nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 odsek 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, čo znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ.

37. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania žalovaným v odpore, ktorú uviedol veľmi všeobecne bez konkrétneho zdôvodnenia, prečo by mal byť nárok žalobcu premlčaný, nakoľko uviedol iba toľko,

že posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca, bolo realizované viac ako 3 roky spätne od podania žalobného návrhu, a keďže ide o vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 odsek 1 OZ, súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú, keď právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 01.03.2017 preukázal, že žalovaný sa dostal do omeškania prvýkrát so splátkou splatnou dňa 20.02.2017, ktorú mal zaplatiť najneskôr do 06.03.2017 a od 07.03.2017 bol v omeškaní a ďalšími výzvami bol upomínaný na ďalšie neuhradené splátky, avšak pre určenie premlčacej lehoty bola podstatná neuhradená splátka, ktorou bol upomínaný žalovaný prvýkrát právnym predchodcom žalobcu, a vzhľadom k tomu, že predmetná vec napadla na Okresný súd v Banskej Bystrici 13.12.2019, lehota 3 rokov by uplynula žalobcovi 07.03.2020 s poukazom na ust. § 103 OZ, keď bolo potrebné vychádzať z premlčacej lehoty týkajúcej sa splátok, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, a preto nie je možné súhlasiť s názorom žalovaného, že je možné vychádzať z titulu bezdôvodného obohatenia a teda dvojročnej premlčacej lehoty, lebo išlo o plnenie v splátkach, kde je trojročná premlčacia lehota. Takéto zdôvodnenie námietky premlčania je v súlade aj s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 17Co 447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bobe 13. uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta 2. OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Žalobca námietku premlčania odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 20.07.2017 a žaloba bola podaná na tunajší súd 13.12.2019, teda v lehote 3 rokov pred podaním žaloby. Aj pri takomto zdôvodnení námietky premlčania, nárok žalobcu nebol premlčaný.

38. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný čerpal z kartového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 14.023,58 eur, z toho poplatky mal zaplatené v celkovej výške 86,32 eur, úroky z úveru v celkovej výške 3.306,74 eur a úroky z omeškania 434,15 eur a to podľa úverového účtu z č. I. 118-120 a do postúpenia pohľadávky žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 13.407,07 eur. Do tej doby nenamietal platenie splátok úveru. Po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonal žalovaný úhrady vo výške 144,67 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 14.023,58 eur a z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 10.942,75 eur, žalovaná istina predstavovala sumu vo výške 3.080,83 eur, od ktorej sumy bolo potrebné započítať úhrady žalovaného po postúpení pohľadávky vo výške 144,67 eur, a preto si žalobca uplatnil v konaní zaplatenie sumy 2.936,16 eur s tým, že dňa 13.12.2019 bola ešte na pohľadávku žalobcu žalovaným poukázaná suma vo výške 13.061,- eur, v ktorej časti súd konanie zastavil I. výrokom rozsudku s prevyšujúcim úrokom z omeškania, ktorý úrok žalobca nekonkretizoval a nevyščil, dokonca na otázku súdu aby ju vyščil uviedol, že navrhuje, aby bola vo výroku rozsudku uvedená „s prevyšujúcim úrokom z omeškania“ a preto súd v II. výroku rozsudku zaviazal žalovaného k zaplateniu zvyšnej sumy z úveru 2.922,55 eur s príslušenstvom, vzhľadom na to, že súd všetky námietky žalovaného uvedené v odpore voči platobnému rozkazu vyhodnotil ako nedôvodné, nepreukázané, ničím nezdôvodnené, naopak žalobca v tomto smere dôkazmi, ktoré predložil do spisu, a ktorými argumentoval v konaní bezpochyby preukázal, že Zmluva o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty z 21.12.2007 a Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte z 21.12.2007 boli platne uzavretými zmluvami so zákonom 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, ako aj s ust. Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka a najmä ustanovení týkajúcich sa spotrebiteľov. Z týchto dôvodov mal súd za to, že je potrebné žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovaného k zaplateniu istiny 2.922,55 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu, ktorý má vedený v UniCredit Bank a.s., IBAN: SK63 1111 0000 0010 0480 4131, VS: 4005819355.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100 % voči žalovanému, a to zo žalovanej sumy ktorú súd prvej inštancie priznal (2.922,55 eur), podľa § 262 odsek 1 C.S.P., pretože bol v konaní úspešný a z úspešnej časti mu bola priznaná náhrada 100 % a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).